

KUUROMYKKÄIN LEHTI

SUOMEN KUUROMYKKÄINLIITON ÄÄNENKANNATTAJA

URHO KIERIMO

Vastaava päätoimittaja
Turku, puh 11 490

RURIK PITKÄNEN

Toimitussihteeri
Liisankatu 27, E 10 - Puh. 38 154

N:o 10
Lokakuu

Postisiirtotili N:o 6825
Tilauksia vastaanotetaan kaikissa postitoimistoissa
Hinta 30 markkaa vuodelta

49. vuosikerta 1944

VAROITUS!

Sodan aikana paljon miehiä on ollut rintamalla. Samoin paljon naisia on työskennellyt sotateollisuudessa. Siitä syystä on kotirintamalla ollut runsaasti työtä. Kuuromykkät ovat saaneet helposti työtä ja ansainneet hyvin.

Nyt on työtilanne muuttunut. Rintamamiehet ja naiset palaavat takaisin rauhantöihin. Toiset entisiin työpaikkoihinsa, toiset uusiin töihin. On hyvä että he saavat työtä. Mutta myöskin kuuromykkäin on hyvä saada olla vanhoissa työpaikoissaan. Muistan sen ajan, jolloin työnpuutteen tähden useilla työmailla kuuromykkät usein ensinnä saivat jättää työpaikkansa. Nyt ei saa näin tapahtua. Sinusta itsestäsi riippuu paljon, saatko jäädä työhösi. Sentähden ajattele asiaa. Ponnista kaikki voimasi työssäsi, että saisit tehtyä hyvää ja kohtuullisen paljon työtä. Mene täsmällisesti työhösi, vieläpä muutamia minuutteja ennen sen alkua. Älä puhele, äläkä viittoile työaikana. Ajattele vain työtäsi. Älä lopeta työtäsi ennen määräaikaa. Ole ystävällinen ja kohtelias työnantajalle ja tovereillesi. Vältä riita. Älä puhu tovereistasi takanapäin mitään pahaa. Parempi on

aina sanoa joku ystävällinen ja hyvä sana. Näin sinä menestyt ja säilytät työpaikkasi. Ja vielä muista olla tyytyväinen saamaasi palkkaan. Nyt täytyy olla varovainen, että saisi pitää työpaikkansa. Sinun ystäväsi on vaikeata saada sinulle uutta paikkaa ja työtä.

Muista: Rukoile ja tee työtä!

Maaseutulaishille kuuromykkäille ilmoitettakoon ja huomautettakoon: Älkää tulko Helsinkiin hakemaan työtä. Täällä on jo paljon työntekijöitä. Kuulevatkin, jotka Helsinkiin tulevat, jäävät työttömiksi. Pysykää sentähden maaseudulla ja vanhoissa työpaikoissanne. Monivuotisena kuuromykkäin työpaikkojen hakijana minä tunnen työnsaantimahdollisuudet. Minä puhun totta. Uskokaa minua. Minä varoitan kuuroja ystävällisesti.

Toivon teille kaikille menestystä vanhoissa työpaikoissanne.

Työtervehdyksin

**Helsingin Kuuromykkäin auttajayhdistyksen
puheenjohtaja**

J. K. Palomaa.

YLIPÄÄLLIKÖN PÄIVÄKÄSKY 22. 9. -44

SUOMEN ARMEIJAN SOTILAAT!

Sota, johon kansamme joutui kolme vuotta sitten ja jossa siltä on vaadittu mitä raskaimpia uhrauksia, on päättynyt 19 p:nä syyskuuta 1944 solmittuun välirauhaan. Katkerien kokemusten jälkeen käsitämme, että tulevan elämämme edellytyksenä on saavuttaa pysyvät luottamukselliset suhteet kaikkiin naapurikansoihimme.

Sota on Suomen kansaa kovasti koetellut. Mutta rakkautemme isiemme maahan, itsenäisyyteemme ja vapauteemme ei ole koskaan tuntenut uhrauksien rajaa.

Kiitän Teitä, urhoolliset sotilaat. Te olette kokeneet paljon ja kestäneet paljon. Te olette empimättä olleet valmiit uhraamaan kaikkenne isänmaan eteen ja kestämaan vaikeimmatkin koettelemukset. Miehekkään uskollisina isänmaan asialle Te sankarillisella urheudella ja uhrimielellä suoritte kovia taisteluja ja nurkumatta kestitte vuosikausiksi pitkittyneen sodan ankarat ponnistukset. Te taistelitte puutteellisin asein ja vaatimattomin varustein voimakasta ja urhoollista vastustajaa vastaan.

Suomen armeijan komentajat, upseerit, aliupseerit ja miehet! Teitä seuraa isänmaanne ikuinen kiitos ja ylipäällikkönne, vanhan soturin tinkimätön tunnustus.

Lausun myös hartaan kiitokseni Suomen naiselle, joka uskollisesti itseään säästämättä on velvollisuutensa täyttänyt.

Kotirintama on vaatinut koko kansan äärimmäisiä ponnistuksia kaikilla työn ja elämän aloilla. Lannistumattomin voimin se on tehtävänsä suorittanut.

Liikuttunein ja kiitollisin mielin ajattelen haavoittuneita ja varsinkin invaliidejamme, joista monet koko elämänsä ajan joutuvat kantamaan raskasta kuormaa.

Hartain mielin muistelen sankarivainajiamme, joiden valkeat ristit kirkkojemme kummuilla kertovat niistä, jotka antoivat suurimman uhrin.

Isänmaan nöyrä kiitos keventäköön leskien ja orpojen taakkaa.

Sotilaani! Vaikeat ajat ovat vielä edessämme. Välirauhasopimus on allekirjoitettu, sen ehdot on täytettävä. Tilanne Lapissa on tällä hetkellä vielä selvittämättä, ja joukoiltamme vaaditaan yhä samaa velvollisuudentuntoa ja päättävyyttä, mitä ne koko sodan aikana ovat osoittaneet.

Tietoisina siitä, että olette täyttäneet velvollisuutenne, palaatte Te vähitellen kotinne rauhan työsarjoille. Olen vakuuttunut, että tartutte näihin toimiinne samalla tarmolla, antaumuksella ja itsekurilla, jonka olen oppinut Teissä tuntemaan sotapoluillanne ja jota Teissä olen aina ihaillut.

Vakaa pyrkimyksemme olkoon rauhantoinin kohottaa maamme uuteen, koko kansamme kohdistuvaan kukoistukseen vilpittömissä ja ystävällisissä suhteissa naapurimaihimme.

Jumala Suomea suojelkoon!

Puolustusvoimain Ylipäällikkö Suomen Marsalkka

MANNERHEIM.

Esittelijäneuvos
IVAR GROUNDSTROEM

Suuri menetys on kohdannut Suomen kuuromykkämaailmaa esittelijäneuvos Ivar Groundstroemin poismenon kautta. Niin kovin monta vuotta ei esittelijäneuvos Groundstroem ollut mukana kuuromykkäin hyväksi tehtävässä työssä, mutta hänen antamansa panos oli hyvin merkittävä.

Kun kaikkien meidän suuresti kunnioittamamme ja arvostamamme kouluneuvos Valter Forsiuksen silmät alkoivat tulla yhä heikommiksi, niin että hänen oli vaikeata lukea ja kirjoittaa, hän pyysi vapautusta Kuuromykkäin auttajayhdistyksen puheenjohtajan toimista ja ehdotti seuraajakseen esittelijäneuvos Groundstroemia, samalla kuin hän itse lupasi edelleen olla varapuheenjohtajana. Tämä oli onnistunut valinta, sillä esittelijäneuvos Groundstroem lakimiehenä oli oikea mies jatkamaan kouluneuvos Forsiuksen työtä.

Helsingin Kuuromykkäin auttajayhdistyksessä syntyi nimittäin ajatus, että Hyvinkään lähistöllä sijaitseva Ävikin kuuromykkäin vanhainkoti, jonka ylläpito sen perustamisesta lähtien oli kuulunut Helsingin Kuuromykkäin auttajayhdistyksen tehtäviin, pitäisi eroittaa erityiseksi säätiöksi ja tämän suorittamiseen tarvittiin tottunutta lakimiestä, jottei mitään erehdyksiä sattuisi. Vaivoja säästämättä otti esittelijäneuvos G. toimittakseen tämän varsin monimutkaisen asian. Kouluneuvos F. otettiin piiristämme ennen työn valmistumista, mutta esittelijäneuvos G. suoritti tehtävänsä kunnes kaikki oli selvää. Kun esittelijäneuvos G. Helsingin Kuuromykkäin auttajayhdistyksen puheenjohtajana oli se henkilö, joka virallisesti luovutti Ävikin kodin juuri muodostetulle säätiölle, hän ei enää voinut olla Ävikin hallituksen jäsen,

OIVA JOHANSSON

Elokuun 7 päivänä kuoli kotonaan Lapualla Oulun kuuromykkäinkoulun oppilas Oiva Johansson. Hän oli syntynyt Lapualla huhtikuun 20 p:nä 1925 itsellisen poikana. Oiva Johansson oli harjoittelemassa puusepän ammattia toista vuotta ja teki mielellään puu-

suureksi suruksi meille kaikille, mutta hän pysyi Helsingin Kuuromykkäin auttajayhdistyksessä kuolemaansa saakka, ensin puheenjohtajana, sitten varapuheenjohtajana.

Minä mainitsin, että meille kaikille oli suuri suru, kun esittelijäneuvos Groundstroem ei enää voinut kuulua Ävikin säätiön hallitukseen. Ja tämä on totta. Sillä niinä vuosina, joina hän oli työssä mukana, hän lämpimästi kiintyi kuuromykkäin yleensä ja Ävikin ja sen asukkaisiin erityisesti. Hänestä tuli laitoksen ystävällinen ja sen menestys oli hänelle sydämen asia.

Monta kertaa hän vieraili Ävikissä, kun hallituksella oli siellä kokouksiaan, ja ne käynnit olivat hyvin tervetulleita, erityisesti kun Ävikin monivuotinen johtajatar neiti Ilmi Liukkonen on esittelijäneuvos Groundstroemin sisarentytär.

Vainaja oli lämmin isänmaanystävä ja nuorempina vuosinaan hän oli uskollinen lain vartija useammassa kuin yhdessä suhteessa.

Hän oli kaikin puolin rehti mies, jolla oli jalot periaatteet ja lahjomaton oikeudentunto.

Siksi on hänen muistonsa elävä rakastettuna ja kunnioitettuna kaikkien riittien keskuudessa, jotka ovat joutuneet tekemisiin hänen kanssaan.

Vaasassa, syyskuun 9 p:nä 1944.

Elma Ignatius,

YLEINEN RAITTIUSVIIKKO

lokak. 29 — marrask. 5 päivinä 1944.

Lokakuun 29 ja marraskuun 5 päivän välistä viikkoa vietetään vakiintuneen tavan mukaisesti yleisenä raittiusviikkona. Tällä kertaa se omistetaan nuorison raittiusviikolle. Viikon tunnuksena on: Raitis nuoriso — raitis kansa!

Suomen nuorison valtava enemmistö on viimeksi kuluneiden vuosien vaikeuksissa antanut suurenmoisia todistuksia teoissa osoitetusta isänmaallisesta uhrimielestä ja yhteiskunnallisesta vastuuntunnosta.

Mutta meillä on myös sellaista nuorisoa jolle nykyisissä poikkeuksellisissa oloissa esiintyvät houkutukset kevyeen elämäntapaan ovat olleet ylivoimaisia. Epäedullisten ympäristövaikutusten alaisina elävät nuoret yksilöt ovat luisuneet väkijuomien käyttöön ja siitä johtuvaan turmelukseen.

sepän työtä siihen saakka kun sairaus hänet saavutti ja hän joutui kohta vuoteeseen sillä hänellä oli synnynnäinen sydänvika, hän oli aina vähän heikko terveyden puolesta. Oiva ei sairastanut kuin 3 kk. ja lopulla hän oli hyvin heikko. Oiva poika oli luonteeltaan hiljainen ja rakasti hiljaisuutta, mutta leikkilinen myös ja sai monta kertaa nauramaan pikku tempuillaan. Toveripiirissä kuulevien poikien kanssa hän sopi mainiosti, työpaikassa Oiva oli oppivainen poika ja seurasi joka päivä tarkasti nykyajan suuret tapahtumat. Kartasta hän usein näytti missä taistellaan, hän seurasi sodan kehitystä viimeiseen saakka se oli usein hänen ajatuksissaan. Mutta nyt ei ole enää Oiva poikaa. Hän on mennyt iäksi pois Isän luo taivaaseen. Oiva uskoi Jumalaan ja tulevaisen elämään. Minulle, äidille hän kerran sanoi, muistatko kun olin koulussa niin aina kirjoitin sinulle Jumalasta. Monta kertaa täällä kotona puhuin Oivalle vakavasti asioista ja kuolemasta. Kyynel tuli silmäkulmaan, usein monta kertaa hän oli nöyrä minulle ja hyvä poika, rakastin Oivaa paljon. Olen kuulevinani hänen askelensa täällä kotona mutta näin ei ole sillä Oiva nukkuu Lapuan kirkkomaan mullassa, jonne hänet haudattiin 17 p:nä elokuuta. Kuuromykkäpojat olivat Oivaa saattamassa hautaan lähimpästä. Sydämellisesti kiitän kun tulitte Oivaa saattamaan. Oivan kumpu tuli kukkia täyteen, sillä kaikki pitivät Oivasta paljon.

Siellä nyt on Oiva, multa raskas rakkaan peittää nyt.

Sinua aina rakastava ja muistava

Kotiväki.

ESITELMÄ- JA KIRKKOPÄIVÄT
JYVÄSKYLÄSSÄ

Jyväskylän kuuromykkäinyhdistys järjesti viime elokuun 26 ja 27 päivinä esitelmä- ja kirkkopäivät. Huoneistokysymyksen oli saatu onnellisesti ratkaistua huolimatta siitä, että koulut kaikki olivat puolustuslaitoksen käytössä. Itse kaupunginjohtaja oli antanut yhdistyksen käytettäväksi kaupungintalon juhlasalin. Päiviä suosi erittäin kirkas ja aurinkoinen loppukesän sää, mikä vain lisäsi tänne Keski-Suomen pääkaupunkiin kokoontuneiden vieraiden juhلاميelta.

Lauantaina 26 päivänä klo 18 aikaan alkoi kaupungintalon juhlasali vähitellen täyttyä juhlavieraista. Heitä oli kokoontunut tänne eri puolilta maata aina Helsingistä Kemiin asti. Yhdistyksen nykyinen puheenjohtaja rouva Lahja Kuukkanen lausui aluksi juhlayleisön tervetulleeksi, huomioiden puheessaan sen ilahduttavan seikan, että nykyisestä vakavasta ajasta huolimatta tai ehkäpä juuri sen tähden oli vieraita saapunut niin paljon. Seu-

Tämän syksyn raittiusviikon tarkoituksena on kohdistaa yleinen huomio tähän vaaraan, herättää nuoriso itse tajuamaan se ja ryhtymään määrätietoiseen toimintaan raittiin elämäntavan vakiinnuttamiseksi keskuudessaan sekä saada kaikki kansamme elämässä edistävasti ja kohottavasti vaikuttavat kansalaisvoimat auttamaan ja tukemaan nuorisoa tässä pyrkimyksessä. Nuorisolle on saatava entistä tehokkaammin oikeata tietoa väkijuomien luonteesta ja vaikutuksista, sitä on kootava hyviin harrastuksiin, sitä on innostettava sen olemuksen mukaisiin toiminnan aloihin sekä varattava sille mahdollisuuksia sen tarpeita vastaaviin, siveellisesti vaarattomiin ajanvietteisiin. Raitis ja terve elämäntapa on sille kirkastettava ihanteeksi ja luotava edellytykset sen noudattamiseen.

Nuorison terve kehitys on koko kansan asia. Vetoamme ensi sijassa nuorisoon itseensä, sillä sen parhaimmisto voi menestyksellisesti toimia toisten nuorten hyväksi. Sen vuoksi saattakoot maamme nuorisojärjestöt koko järjestövoimansa liikekannalle nuorten puolesta. Odotamme, että kaikki muutkin kansan sivistys- ja kasvatustyön alalla toimivat järjestöt osallistuisivat tämän raittiusviikon viettoon. Toivomme myös, että kirkko ja koulu antavat arvokasta apuaan.

Viikon aikana toimeenpantavien tilaisuuksien ohjelman hankkimisen helpottamiseksi raittiusjärjestöt julkaisevat ohjelma-ainesta, jota pyydetessä toimitetaan sitä haluaville.

Raittiusjärjestöjen yhteistoimikunta.

ESITELMÄPÄIVÄT PORISSA SYYSK.
2—3 P:NA -44.

Monelta taholta kokoontui syksyn sateista huolimatta aurinkoinen joukko Porin viihtyisään kuuromykkäin kotiin. Jo ensi hetkestä asti tulvi siellä vastaan lämpöä ja kodikkuutta. Tunnetulla huolenpidolla ja taidolla yhdistyksen puheenjohtaja hoiti emännöityä, niin että jokainen tunsii olevansa tervetullut ja sai ystävällisyyttä ja myötätuntoa osakseen.

Lauantai-illan ohjelmaan sisältyi monta esitelmää, paitsi vakavahenkistä tervehdyspuhetta ja kauniisti esitettyjä runoja, jotka höystivät myös sunnuntain ohjelmaa. Herra Karilas esitelmöi kuuromykkäin ennen ja nyt. Kaikki olimme kiitollisia huomattamamme sen suuren eron, jonka kehitys ja sivistys olivat saaneet aikaan kuuromykkäin maailmassa. Heille on avautunut ennentuntemattomia elatusmahdollisuuksia, joten he nykyisin kansalaisvelvollisuutensa tuntien astuvat elämän kamppailuun. — Neiti Roos kertoi kaniinihoidosta nykyhetken tärkeänä tekijänä, joka voi helpottaa kireätä elintarviketilannetta. Maailmansodan aikana kerrotaan Belgian pelastuneen nälänhädästä kaniinihoidon avulla. Kun tämä voi tapahtua hyvin pienin ponnistuksin, olisi meidänkin syytä entistä enemmän ruveta harrastamaan kaniinihoitoa. Kaniinihan melkein itse elättää itsensä. — Illan kohokohdaksi muodostui puheenjohtajan elävästi esittämä kertomus Porin kuuromykkäinyhdistyksen 20-vuotisesta toiminnasta. Ihmeellisesti Jumala oli siunannut pienen siemenen niin, että siitä nyt oli kasvanut suuri puu. Neiti Norjajoki loi katsauksen manalle menneitten edellisten puheenjohtajien siunaukselliseen työhön. Myöskin hän kertoi rohkeasta päätöksestä ostaa huoneusto ja siitä, miten iso rahasumma kuin ihmeen kautta oli saatu kokoon, niin että hauska koti nyt on yhdistyksen oma.

Sunnuntaiamu valkeni kirkkaana. Odot-tavin mielin suuntasi noin 180-henkinen, läheltä ja kaukaa saapunut joukko askeleensa viettämään hiljaisen seurakunnan omaa jumalanpalvelusta. Entisten rippilasten kampaama rippi-isä ja paimenemme jakoi siellä Jumalan sanan aarteita. Hän osoitti tällä kertaa rukouksen suurta etuoikeutta. Joskus voi näyttää siltä, hän sanoi, kuin Herra ei kuulisi rukouksiamme. Mutta Isä kyllä tietää, mitä hänen lapsensa parhaiten tarvitsevat, ja jos pyydämme jotakin ymmärtämättömästi, omaksi vahingoksemme, ei hän voi antaa sitä, koska hän rakastaa lapsiansa. Siksi saamme luottamuksella uskoa:

rasi rouva Katri Pitkäsen esittämä runo »Kymmenen virran maa». Tämän jälkeen toimittaja Rurik Pitkänen piti esitelmän, jota mielenkiinnolla seurattiin. Esitelmän aihe koski kuuromykkäin opetusta ja kehitystä kautta aikojen alkaen muinaisesta Kreikasta nykypäiviin asti. Neiti Eva Ålander esitti hauskan runon oikein frakkiin ja korkeaan »silkkipytyyn» pukeutuneena. Väliajan jälkeen astui puhujalavalle rouva Pitkänen ja esitelmöi laajasti Hilda Käkikoskesta ja hänen elämäntyöstään. Esitelmän jälkeen esitti kuuromykkäin kuoro rouva Helga Hartikaisen erittäin ansiokkaalla johdolla Seppien laulun.

Sunnuntaina klo 10 oli ehtoollisjumalanpalvelus kaupungin kirkossa, missä saarnasi pastori Paunu. Kirkkokansaa oli runsaasti läsnä.

Klo 12 aikaan jatkuivat kirkkopäivät kaupungintalon juhlasalissa. Siellä pitivät hengellisiä puheita pastorit Hyvärinen ja Arasola sekä rouva Valva Kekoni ja adjutantti Erjavaara.

Iltpäivällä, klo 15 alkaen, jatkettiin esitelmäpäiviä. Aluksi neiti Ålander piti tervehdyspuheen sekä senjälkeen esitti Heikki Asunnan runon Sankarihauta. Hän tulkitsi runon erittäin kauniin viittomin antaen sille aivan oikeaan osuun tunnelman. Adjutantti Erjavaara luki herra Aitto-ojan kokoukseen lähettämän tervehdyksen. Seurasi toimittaja Pitkäsen esitelmä japanilaisesta papista ja yhteiskunnallisesta hyväntekijästä Kagavasta. Kuopiolaiset esittivät kuorolauluna Valan, minkä jälkeen rouva Pitkänen piti raittiusaiheisen esitelmän. Herra Antti Hartikainen Kuopiosta alusti keskustelukysymyksen kuuromykkäinkoulujen avaamisesta. Kysymyksen johdosta käytettiin puheenvuoroja, joissa kaikissa tultiin siihen tulokseen, että oppi kuuromykkäille on vähintään yhtä tärkeää kuin hänen kuulevalle veljelleen tai sisarelleen. Herra Hugo Mäkinen esitti humoristisesti mottien tekoa. Lopuksi pastori Arasola piti hartauspuheen. Vielä tämän jälkeen esiintyi kaksi inkeriläistä kuuromykkäityttöä, esittäen inkeriläisiä kansantanssijoukkoja.

Jyväskylän kuuromykkäinyhdistyksen järjestämät esitelmä- ja kirkkopäivät olivat onnistuneet erittäin hyvin ja juhlavieraat palasivat tyytyväisinä näkemäänsä koteihinsa. Toivottavasti saamme vielä piankin jälleen kokoontua yhtä lukuisana joukkona täällä kuniissa Keski-Suomessa.

Aimo Kangas.

KEMIN KUUROJENYHDISTYKSEN marraskuun 4—5 p:ksi aijotut esitelmäpäivät on peruutettu sotatoimien takia.

»Käyköön myöten taikka vastaan, eipä hylkää Isä lastaan. Kaikk' on Hänen aikehensa tosionneks omillensa».

Neiti Roos vertasi kristityn vaellusta vuodelle nousuun. Vaarat väijyvät, mutta näköalat laajenevat ja valo lisääntyy mitä korkeammalle joudumme. Hän painosti taistelemme todellista paholaista vastaan, joka riehuu näennäisesti suurella voimalla, mutta jonka valta sittenkin on murrettu Golgatan ristillä. — Rouva Pitkänen piti henkevä esitelmän Hilda Käkikosken suuriarvoisesta elämäntyöstä, joka käsitti sekä raittius- että naisasiaa. Tällaisten taistelijahenkien elämä ei ole ollut helppoa, kun heidän on täytynyt kamppailla ennakkoluuloja, perinteitä ja paheita vastaan. Mutta tällaisten jalojen henkilöisyyksien vaikutus tuntuu laajalti kohottavana esikuvallisena voimana.

Yhtä kiinnostava oli matkasihteerin, herra Pitkäsen esitelmiä kristitystä sosialistista Toijohiko Kagavasta, joka koko elämällään yksityiskohtia myöten, toteutti Kristuksen käskyä: »Mitä tahdotte ihmisten tekevän teille, tehkää te samoin heille». Miten paljon helpompaa olisikaan yhdyselämä ihmisten kesken, jos kukin omalta osaltamme olisimme toteuttamassa tätä todellista elävää kristillisyyttä. — Pastori Paunu kosketteli vielä puheessaan päivän suurta uutista ja kehoitti ahkerasti rukoilemaan isänmaan puolesta. — Tämä antoisa yhdessäolo päättyi neiti Norjajoen pitämään loppupuheeseen, jossa hän kiitti sekä kaikkia osanottajia että esitelmänpitäjiä. Puheenjohtajan johtamassa rukouksessa pyydettiin Jumalan siunausta ja apua isänmaan kohtalokkaana hetkenä Häneltä, jolla on kaikki valta ja voima taivaassa ja maan päällä. Hän voi pelastaa Suomenkin maan ja kansan nyt niinkuin niin monta kertaa ennen.

Haikein mielin, mutta kiitollisina erosimme säilyttäen kauniissa muistossa nämä herttaiset mutta vakavat päivät, jotka keskellä ajan ahdinkoa olivat nostaneet mieleemme ylöspäin ammentamaan voimaa voiman lähteestä. Herra itse antakoon kylvölle jälkisiunauksensa, jotta siitä koituisi satoa sekä ajallista että iästä elämää varten.

E. R.

H. K. Y:N SYYSJUHLAT pidetään ensi marraskuun 4—5 p:nä klo 18.30 omassa huoneistossa, Liisankatu 27, A:ssa. Ohjelma monipuolinen. Tuotot käytetään omakotirahaston hyväksi.

Helsingissä ja sen ympäristössä asuvat kuuromykkät ovat tilaisuuteen tervetulleita.

ERÄS KESÄMUISTELMA

Kotitalomme olimme olleet pakotettuja antamaan vuokralle isännän, Toivo-veljeni rintamalla lähdön takia. Olin ollut näihin asti kotona hoitamassa rakkaita lemmiämme ja talon poisluovuttamisen jälkeen siirryin äitini luo talomme maalla olevaan pikku mökkiin, jossa hoidin veljeni määräyksestä vanhenevaa äitiäni.

Tällainen kodista muutto vaikutti niin, että työni mielestäni menetti oman arvonsa, kun en voinut täysin voimin tehdä sitä työtä, mihin olin tottunut ja kiintynyt.

Siksi kaipasin jotakin sopivaa paikkaa, missä voisin yrittää kesäapulaisen työtä. Pietarsaareissa ja Lapualla käytyäni kävi sattumalta meillä vanha riitakaverini Kallu. Häneltä rohkenin kysyä, saisinko tulla Uuteentupaan kesäapulaiseksi. Mutta hän epäröi ja meni ensin kotiin kysymään toisilta sisaruksiltaan. Muutaman päivän kuluttua sain myöntävän vastauksen. Oli sateinen sää, kun läksin ajamaan uuteen työpaikkaani miesten pyörällä, työvaatteet laukussani.

Oli hauska ajaa viileässä aamuilmassa maantietä pitkin, jonka molemmiin puoliin leivittäytyivät komeat metsät ja pellot. Perille saavuttuani Uuteentupaan tuli kirkas aurinko esiin pilvien lomasta. Astuin hieman ujon tupaan, jossa väki oli aterialla. Sen jälkeen Kallu ja hänen veljensä työteliäs Jyrki, lihava reilu Aarru-isäntä ja herttaiset Ella ja Laara tervehtivät minua ystävällisesti. Syötyäni Kallu vei minut kamariin, jossa vaihdoin työpuvun ylleni ja menin sitten pihalle. Siellä näin Aarru-isännän katselevan kummastellen miehenpyörääni ja vievän sen vajaan.

Olimme ensin heinätoissa kauniina ja aurinkoisina päivinä, mutta joskus tuli sade häiritsemään heinäntekoamme. Olin erikoisen innostunut ajamaan heinäkuormia, minkä työn Jyrki ystävällisesti minulle uskoi. Seitsemän latoa tuli täyteen heinää. Joskus iltaisilla työn päätyttyä vein nuoret hevoset ratsastamalla laitumelle ja takaisin tullessani ajoin pyörälläni, minkä eräs poika toi laitumelle minua varten.

Ratsastuksen jälkeen sääreni tuntuivat kipeiltä, kun olin puristanut lujasti hevosen kuppeita kovaa vauhtia ratsastaessani. Aarru-isäntä kiusotteli sitten minun kankeata käyntiäni ja tarjoutui hieromaan sääriäni, mutta en uskaltanut sitä luvata, kun pelkäsin hänen karhunvoimillaan ne taivattavan. Kotona äitini luona olin ollut pitkät ajat joutilaana, joten oli ihanaa saada taas täydessä työssä virkistyä ja lihaksiini uutta voimaa.

Muutaman viikon perästä siirryimme

Urheiluosasto

Kuuromykkäin Urheiluliiton kansainvälinen toimikunta.

Lüttichissä marraskuun 25 p:nä 1943.

Herra Pääsihteerin ja rakas virkaveli.

Neljä vuotta on jo kulunut siitä, kun Tukholmassa vietettiin nuo mieleenpainuneet Kansainväliset kuuromykkäin kisat. Ja koska tällä hetkellä ei ole mahdollista olettaa, että pitkiin aikoihin voitaisiin järjestää Kuuromykkäin urheiluliiton kansainvälisen toimikunnan kongressia, otaksomme Teitä kiinnostavan oheinen selostus Kuuromykkäin urheiluliiton Kansainvälisen toimikunnan hallinnollisesta toiminnasta viimeisestä kongressista lähtien, joka pidettiin Tukholmassa elokuun lopussa 1939.

Huolimatta jatkuvista vaikeista olosuhteista, jatkaa kuuromykkäin urheilu kehitystään, vaikkakin meidän on valitettava useiden kaikille tuttujen kansainvälisten kuuromykkäin kuolemaa, muun muassa M. Crouin & H. Herson (Ranska), E. Hengstmann (Saksa), jotka ovat joutuneet ilmapommitusten uhreiksi.

Pyydämme uudelleen esittää ilomme siitä, että saamme lukea Teidän maanne uskollisimpien maiden joukkoon Kuuromykkäin urheiluliiton Kansainvälisen toimikunnan piirissä. Meidän on heitä kiittäminen siitä ettei sen toimintaa ole tarvittu keskeyttää ja heitä on meidän kiittäminen siitä, että kuuromykkien kansainvälinen urheilu on osoittautunut mitä suurimmaksi siunaukseksi yleiselle kuuromykkäin nuorisolle.

Rohkenemme toivottaa rakkaalle liitollemme onnellista ja jatkuvaa kasvua ja pyydämme Teitä, Herra Pääsihteerin ja rakas Virkaveli vastaanottamaan sydämelliset ja aina uskolliset terveisemme.

Toimeenpanevan komitean nimessä

ANTOINE DRESSE

Sihteerin ja rahastonhoitajan.

Selostus

Kuuromykkäin urheiluliiton Kansainvälisen toimikunnan hallinnollisesta toiminnasta vuosien 1939—1943 aikana.

Koska olosuhteet ovat estäneet VI Kuuromykkäin kansainvälisten kisojen viettämistä, jotka kisat Tukholman kongressi oli uskonut Suomelle tänä vuonna järjestettäväksi ja ovat vakavasti vaikuttaneet Kuuromykkäin urheiluliiton kansainvälisen toimikunnan toimintaan, joka, vaikkakin rajoitetussa muodossa, on jatkunut pikemmin hallinnollisissa kehityksissä.

Uudestatuvasta Kovalaan neljän kilometrin päähän rukiin korjuuseen. Sen jälkeen seurasi vielä vehnän ja ohran leikkuu. Pellolle toi talon komea, lihavalanteinen emäntä Laara korviketta pullan kanssa meille. Lepohetkinä vedimme väkikapulaa Jyrkin ja Kallun kanssa vuorotellen voittaen ja häviten. Karhukourainen isäntä voitti helposti minut, urheiluhullun. Nämä näyttivät huvittavan muita.

Kerran sattui ikävä vahinko, kun otin seipäältä viikatteen ja panin sen maahan, jolloin hevonen loukkasi itsensä siihen. Kallu oli pahoillaan vahingosta, mutta sen selitin syykseni. Kun siitä ei tullut mitään rangaitusta tai nuhteita, tukistin itse itseäni huolimattomuuteni johdosta.

Joskus innostuimme painimaankin viljan korjuun, puinnin ja perunain noston aikana. Erittäin kova touhu tuli pellavain lihtaamisessa. Sain olla useimmiten lautojen, rehujuurikkaitten y.m. kuorma-ajurina. Puutarhamaan käännettyä oli siirapin keittoa osteuista sokerijuurikkaista.

Minusta tuntui tämä talo kaikkine homineen niin mukavalta ja kotoiselta ja aika kului maataloustöissä hirveän nopeasti. Uusi tupa oli suuri ja komea valkoinen talo, huoneissa paljon kauniita huonekaluja, Ella ja Laara siskojen kutomia monia ryijyjä ja mattoja. Aarru-isäntä oli maalannut kauniita tauluja koristamaan seiniä. Makasiinissa heipotti työtä sähköllä käyvät puima-, viskuu- ja silppukoneet, puhaltajat, heinäpaalajat ym. Aarru-isännällä on oma pieni puuseppätehdas, missä on huolellisesti järjestettynä monenlaiset käsityökalut. Hän on innokas traktorinajaja, metsästäjä ja harrastaa kuorolaulua.

Jyrki on kuuro, harvapuheinen mies. Hän on perillä maanviljelyksestä, hyvä kyntäjä ja hevosten hoitaja. Kallu teki töitä kuin renki, vaikka olikin suuren talon poika. Ella on innokas kutoja. Laara harrastaa sian hoitoa. Kaikki sisarukset ovat onnellisia ja ahkeria kodissaan. Kun kaikki kesätyöt oli tehty, ajoin lähteä hiljaisesti kotiini, mutta Laara pidi minut karjanhoitajan töihin, kun Alli piika oli lähtenyt lomalle koko viikoksi. Teki mieleni jäädä kokonaan karjan hoitajaksi ansaitsemaan leipääni. Mutta Alli tulikin ennen aikojaan lomalta takaisin ja minun täytyi jättää tämä hauska talo ja lähteä kotiin. Mieleeni jäivät miellyttävät muistot työpalveluspaikastani.

Helena.

XXNEKOSKELLA on Yrjö Lehtonen kasvattanut hyvää ja isoa kessua. Pisimmän varren pituus on 130 cm., lehtien pituus 60 cm. ja leveys 35 cm.

Jotta meihin liittyneet maat saisivat yleiskäsituksen C.I.S.S. hallinnosta, pidän parhaimpina selostaa työt, jotka sihteerintuomisto on suorittanut vuoden 1939 jälkeen ja jakaa tämä selostus kolmeen osaan: ensiksi käsitellään tilannetta meihin liittyneissä maissa, sitten julkaistaan parhaimmat Euroopassa saadut ennätykset ja lopuksi huomautetaan uusista maailmanennätyksistä.

Niiden vihollisuuksien tähden, jotka viimeisten vuosien aikana on vallinnut eri maiden välillä, on joidenkin liittojemme ollut pakko rajoittaa tai lakkauttaa toimintansa, jota vastoin toisissa liitoissa ruumiin kehittäminen ja urheilu ovat suuresti edistyneet, vaikkakin liittojen väliset suhteet ovat olleet keskeytyneinä.

Viimeksimainittujen maiden kanssa, lukumäärältään kahdeksan, on C.I.S.S. sihteerinvirasto jatkuvasti ollut yhteydessä huolimatta postinkäynnin hitaudesta ja muista vaikeuksista. Neljän vuoden kuluessa heinäkuun 1 p:stä 1939 kesäkuun 30 päivään 1943 on vaihdettu 413 kirjettä, asiakirjaa tai muuta lähetystä, niin että kuluneen nelivuotijakson (1935—1939) kirjeenvaihtoluku oli ollut 1872 21 maan kesken.

C.I.S.S:n kiittolisuuden osoitukseksi tulisi luella nämä maat, ei ainoastaan niiden kiinnostuksen tähden kuuromykkien urheiluliikkeeseen, vaan varsinkin niiden uskollisuuden tähden C.I.S.S:n ihanteille sekä sen avustuksen tähden, minkä he jatkuvasti joka vuosi ovat antaneet C.I.S.S:n rahastoon, ja sen kautta tehneet mahdolliseksi liiton toiminnan nykyisenä aikana.

Ne ovat: Saksa, Belgia, Tanska, Suomi, Ranska, Unkari, Norja ja Ruotsi.

Vaikkakin eräät maat aina ovat olleet toiminnassa ja päässeet kiinnostaviin tuloksiin vuotuisissa mestaruuskilpailuissa, eivät he ole onnistuneet saamaan lupaa clearingin kautta suorittaa vuoden 1940 jälkeen langenneita liittymismaksujaan. Ne ovat Italia, Alankomaat ja Romania.

Kuitenkin on niitäkin, jotka etuoikeutetusta asemastaan huolimatta eivät ole antaneet pienintäkään elonmerkkiä osoitukseksi kuuromykkäin urheilutoiminnan jatkumisesta. Näitä ovat Espanja ja Sveitsi.

Parhaimmat eurooppalaiset suoritukset. Edellyttäen, että liittoutuneet maat jatkavat toimintaansa huolimatta olosuhteista johtuvista vaikeuksista, pidän kiintoisana kunkin vuoden lopussa heidän kehoitukseksi julkaista luettelo parhaimmista urheilu- ja uinti-ennätyksistä Euroopassa. Olen tehnyt tämän vuodesta 1940 lähtien ja totean seuraavassa sen lämpimän vastaanoton, jonka liittoutuneet maat saivat parhaimpien saavutusten luettelossa, luettelossa, jonka laatiminen tuotti suurta vaikeutta, koska en voinut luottaa säännölliseen postintuloon määrättyistä liittoutuneista maista.

Vuoden 1939 jälkeen ei liittoutuneitten maiden välillä ole ollut minkäänlaisia kansainvälisiä suhteita. Pysyttäkseen heitä C.I.S.S. yhteydessä ja

voidakseni olla niiden välillä yhdysiteenä, olen kolme kertaa tähän mennessä julkaissut tiedoituslehden, jossa ilmoitin kaikista liittolaismaistamme saamista uutisista, sekä niiden erilaisten kilpailujen tulokset. Epäilemättä tämän väliaikaisen lehden lukeminen on kiihoittanut joidenkin maiden innostusta ponnisteluun urheilutason kohottamiseksi.

Maailmanennätykset.

Tukholman kongressin jälkeen on C.I.S.S:n sihteerin virasto merkinnyt luetteloihin 34 maailmanennätysten laillistuttamisanomusta, kun sitä ennen, vuosien 1935—1939 välisenä aikana oli saapunut 44 anomusta laillisessa muodossa. Sikäli kuin kirjeenvaihto oli mahdollinen, alistettiin ennätysanomukset Maailmanennätystoimikunnan tarkastettaviksi ja havaittiin täyttävän voimassaolevia sääntöjen vaatimuksia. Laillistaminen jää kuitenkin tulevan kongressin ratifisoitavaksi, jolle näiden uusien ennätysten tunnustamisen oikeus kuuluu.

Eikö olekin lohduttavaa huomata, ettei sotatila juuri haittaa kuuromykkäin urheilun edistymistä?

C.I.S.S:n raha-asiat.

C.I.S.S:n raha-asiat ovat kokonaisuudessaan varsin tyydyttäviä huolimatta siitä, etteivät jotkut maat ole voineet täyttää liittolaisvelvollisuuttaan, josta he eivät kuitenkaan itse ole vastuullisia.

Tarkan säästäväisyyden politiikka pakottaa jättämään rahastonhoitajalle mahdollisimman suuren käyttöerän C.I.S.S:n asioiden hoitoon, jonka tähden odotamme kansainvälisten suhteitten paranevan tulevaisuudessa.

Lausun toivomuksenani, että meidän yhteiset ponnistuksemme näiden synkkien aikojen jälkeen elpvisivät uudelleen kiinteäksi toiminnan ajaksi, jolloin urheilun edistäminen, johon tulevaisuuden toimintamme keskittyy, tulee lujittumaan mitä suuremmoisimmalla tavalla yleismaailmallisen rauhan saavuttua.

KUL:N TIEDOITUKSIA

Tampereella huhtik. 30 p:nä pidetyssä KUL:n liittoneuvoston kokouksessa käsiteltiin Lahden Kuuromykkien Urheilijain aloitetta KUL:n mestaruuskilpailujen tähänastisen naisten 3 km hiihtomatkan pidettävyydestä 5 km:ksi. Asia jätettiin liittoon kuuluvien seurojen harkittavaksi. Pyydetään, että asiasta nyt keskustellaan ja päätös tiedoitetaan pöytäkirjaotteella liiton puheenjohtajalle. os.: Herra Urho Lehtimäki, Turku, Stålarinkatu 14—16 ennen lokakuun loppua.

UUDEN PIIRIJAON valmistamista varten pyydetään kaikkia seuroja sopimaan lähimpien rajanaa-

puriensa kanssa niistä pitäjistä, mitkä tulevat kuulumaan kunkin seuran alueeseen, huomioonottaen luonnolliset ja parhaat kulkuyhteydet keskuspaikkaan ja että piirien rajat noudattavat pitäjien rajoja. Seurojen sihteerit pyydetään lähettämään rajaehdotuksensa marraskuun loppuun mennessä liiton sihteerille, os.: Toimittaja Rurik Pitkänen, Helsinki, Liisankatu 27, E 10.

KASITTAMATTOMASTA SYYSTÄ heinäkuun 29 ja 30 päivien KUL:n mestaruuskilpailujen muutamat kilpailulajien tulokset ovat jääneet julkaisematta Km. lehdessä.

Naisten pituushyppy:

1. Sandström, Pietarsaari 4,08
2. H. Honkavaara, Helsinki 4,00
3. P. Honkavaara, Helsinki 3,98

Kiekonheitto:

1. E. Viitala, Vaasa 33,36
2. T. Broman, Kuopio 32,32
3. Ring, Pietarsaari 29,34

Nuorten kiekonheitto: (kevyt kiekko)

1. B. Hellöre, Pietarsaari 41,00, u. e.
2. E. Honkavaara, Helsinki 36,32
3. M. Tarvonen, Vaasa 28,22

Kuula:

1. M. Tarvonen, Vaasa 11,34
2. T. Broman, Kuopio 11,34
3. O. Hanhijoki, Tampere 11,27

Naisten kuula:

1. A. Huotari, Helsinki 9,72, u. e.
2. H. Honkavaara, Helsinki 9,41
3. P. Honkavaara, Helsinki 9,01

TURUN K.M. URHEILUSEURA »VALPAS» järjesti jäsentenväliset urheilukilpailut Turun urheilukentällä heinäkuun 6 p:nä.

5-ottelu:

100 m juoksu, pituushyppy, kuulantöytä, keihäänheitto ja 800 m juoksu.

I. Väinö Honkanen 2,111 pistettä (13,1, 4,88, 9,82, 40,56, 215).

II. Paavo Palmu 1,996 pistettä (13,4, 50,1, 8,66, 31,23, 208,8).

III. Jaakko Mäkinen 1,889 pistettä (13,6, 50,6, 9,56, 35,41, 226,1).

IV. Tuure Vallenius 1,724 pistettä (13,1, 48,0, 7,65, 18,39, 207,9).

V. Jaakko Salminen 1,389 pistettä (13,6, 42,9, 7,40, 19,20, 223).

800 ja 3000 m juoksut: yhteensä ajat:

I. P. Palmu 208,8 — 9,49, 11,57,8

II. T. Vallenius 207,9 — 9,53, 12,00,9

III. P. Niinikangas 214,7 — 9,51, 12,05,7

IV. V. Honkanen 2,15 — 10,10, 12,25,0

V. J. Salminen 2,23 — 10,22, 12,45,0

Mainittakoon, että Paavo Palmu juoksi ulkopuolella kuuluisien urheilijoiden joukossa kansallisissa juoksukilpailuissa Turun urheilupuistossa kesäkuun 14 p:nä 800 m juoksussa ajalla 2,05, (uusi

Suomen kuuromykkäin ennätys). Väinö Honkanen sai viidennen kerran KUL:n lahjoittaman kiertopokaalin omakseen.

JYVÄSKYLÄN K.M.-URHEILIJAT järjesti huviretken Lehtisaareen neiti Lempi Hantusen luo 6 p:nä elokuuta. Mukana oli kolmattakymmentä henkeä. Laivamatka sujui hyvin Säynätsaloon, vaikka laiva oli täpötäynnä väkeä. Sitten jatkoimme vielä jalkaisin Poutasen asuntoon, jonne kokoonnuttiin levähtämään hetkeksi. Hetken kulluttua lähdettiin taas taivaltamaan ja saavuttiin järven rannalle, jonka toisella puolella noin 1 km. päässä oli neiti Hantusen talo. Harmiksemme huomasimme ettei rannalla ollut ketään joka olisi kuljettanut meidät toiselle puolelle. Toiset ottivat omin luvin vieraan veneen, ja eräs reipas tyttö lähti uimaan kahden pojan kanssa salmen yli. Matkaa oli noin viidettä sataa metriä, mutta perille he jaksoivat uida uupumatta. Vihdoin olttiin perillä määränpäässä. Myöhemmin ilmestyi paikalle oudon näköisiä olentoja uimapuissa. Nuo muutamat uimarit »Aatamin puvussa ja vähän Eevankin» herättivät luonnollisesti ansaittua hilpeyttä, kunnes saivat omat vaatteensa vedetyksi ylleen.

Kun nyt kaikki olivat »kuivissa vaatteissa» nautittiin korviketta pullan kera ja pistettiin poskeen ohrapuuroa mustikkakeiton kanssa aimo annokset. Siinä koetettiin kunkin vatsanahan kestävyyttä. Suutkin mustuivat lähinnä neekeriä muistuttaviksi tummuudessaan. Välipalaksi heitettiin tikkaa, järjestettiin tavaratarvauskilpailu, sekä huutokaupattiin mustikkatuokkosia. Sitten alkoi uintikilpailu. Osanottajia oli vain 4 henkilöä, heistä yksi oli nainen. Uintimatka oli 100 m. Kukaan ei olisi uskonut, että voittajaksi selviytyisi juuri tämä ainoa kaunimman sukupuolen edustaja, vaan niin kuitenkin kävi.

Lopuksi kiittelimme ystäväisyydestä neiti Hantusta, ja kotiinpaluu alkoi. Jokaiselle jäi varmaan hauskoja muistoja tästä kesäisestä huviretkestä.

Ebba

Vastine nimimerkki Milalle

Tämän lehden syyskuun numerossa arv. nimim. Mila hätäili väittämään kesä-heinäk. lehdessä olevaa kirjoitustansa pakinaksi. — Kukapa muu olisi sitä huomannut. Eihän KUL Liittoneuvoston Tampereen kokousselostusta virallisessa mielessä ole näkynyt tähän päivään mennessä. Siitä voi kuka hyvänsä tehdä johtopäätelmiä. Joten monet ovat katsonet nimim. Milan selostuksen (pakinan!) olevan juuri sen. — Kuinkas muuten on voinut päästä ainoaksi sivulliseksi kokoukseen?

En tässä nyt yritäkään päinvastaista, härkäsestä kärpaseksi kääntää, kuten suvaitsi arv. Mila sanoa. Joka tapauksessa hänen silloinen kirjoitus-pätkä oli väärinkäsitykseen viepä. Ja nyt hän selittelee sitä parhain päin. Omasta puolestani en

kajoa selitykseen laajemmalti vaan tyydyn siihen osittain.

Mutta en voi oikein hyväksyä sitä, että hän jatkuvasti viisastelee niillä neuvoillaan seurojen varojen hoidossa. Kun yleensä tiedetään, ehkä myös nimim. Mila, että se tunnettu tapaus, jolloin Viipurilaisen seuran tila melkein romahdusmaisesti laski, tapahtui 6—7 vuotta sitten (tarkkaan en muista), syylistynyt johtokunta tietysti heitettiin yli laidan. Ja sen jälkeen uudet johtokunnat ovat tarmokkaasti yrittäneet pelastaa mitä pelastettavissa olisi voinut olla. Heikkoja, mutta silti oli eräitä toiveita olemassa, kunnes nämä sodat tekivät kaiken melkein mahdottomaksi. Niin ei ole oikein, että heitä aina lähdetään ruotimaan niillä vanhoilla jutuilla, joista eivät voine aina olla vastuussa. Juuri tuonlaiset viittailut neuvoineen vain masentavat heidän mieltään.

KUL:n liittoneuvoston silloisessa kokouksessa viipurilaisen seuran avustusanomuksen esillä ollessa, eräät puhujat alentuivat penkomaan vuosien takaisia tapauksia, vaikka ne eivät olisi millään tavoin voineet kuulua esillä olleeseen asiaan. Anomusasia oli aivan ajankohtainen, mutta vallitsevan edessä olevan tilanteen epäily oli juuri vaikuttava tekijä, mistä johtui, ettei täyttä myönteistä päätöstä silloin tehty. Aiheetta enempään.

Kotkassa 25. 9. -44.

E. Mattila

Tietoja ulkomailla

TAITEILIA VIGGO CHR. HANSEN, tunnettu Suomi-ystävä, täyttää Kööpenhaminassa 60 vuotta t. k. 24 p:nä. Onnittelemme!

ROUVA ALICE SJÖQVIST (o.s. Westerlund) täyttää 50 vuotta lokakuun 24 p:nä Göteborgissa Suomalaiset ystävät yhtyivät onnitteeluihin.

Tietoja kotimaasta

SYYSK. 22 P:NA täytti kotiinpelija Ida Kyrösmäki 75 vuotta. Hän on ollut yli 30 vuotta kotiinpelijana perheissä ja on vielä edelleen. Koko vuosi on aina edeltäpäin tilattu. Hän on edelleen riskinä ja tarmokkaana ompelijana. Parhainta onnea ja rauhaisaa elämääni toivoo

Tampereen kuurot.

60 VUOTTA täyttäessään syysk. 13 p:nä joutui kirjansitoja Hannes Yläkorpi Hämeenlinnassa monien kunnian ja suosiosoitusten kohteeksi. Jo aamulla klo 6 saapui Hämeenlinnan sotasairaala 35:stä 2 diakonissasisarta Eva Malmila ja Elli Mattila onnittelemaan esittäen viittomalla pienen lau-

lun ja tuoden kauniita kukkia ja hyvät sukat. Klo 7 saapui Hämeenlinnan kuuromykkäin yhdistyksen edustajat neiti K. Valtari hrat Ilmari Valtonen ja N. Rannikko, joista Rannikko esitti yhdistyksen

Hannes Yläkorpi työpaikassaan 13. 9. -44.

kiitolliset onnittelet uhrautuvalle puheenjohtajalle, jättäen lahjaksi komean sähkölattialampun ja adressin. Neiti Valtari esitti urheiluseuran onnittelet ja kiitokset seuran perustajalle ja monivuotiselle auttajalle. Työtoverit olivat koristaneet työpaikalla Yläkorven pöydän. Kirjoista oli laitettu kunniaportti ja portin päällä oli vuosiluku 60 kukin ja sinivalkoisin nauhoihin koristettu. Myöskin työpöytä oli koristettu kukin ja pöydällä paloi komea koivunvisasta tehty pöytälamppu, joka koko päivän paloi juhlan kunniaksi. Lamppu oli työtoverien lahja komean adressin kanssa. Yläkorven saapuessa työhön riensi johtaja ensin onnittelemaan ja sitten kaikki työtoverit halusivat puristaa 60-vuotiaan kättä. Kauppaneuvos Karisto

Hannes Yläkorpi 60-vuotispäivänään kotona.

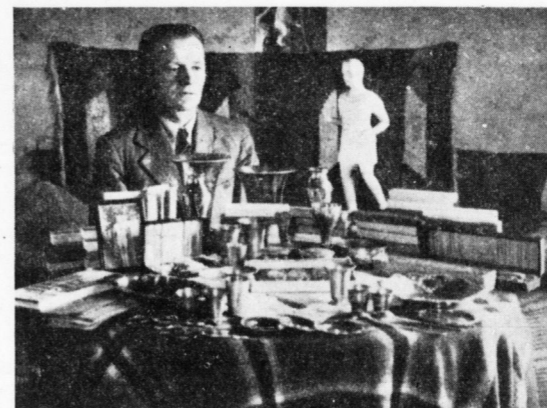
ojensi komean adressin, jossa lämpimästi kiitettiin Yläkorpea pitkäaikaisesta arvokkaasta ja hyvin suorituksesta työstä, ojentaen samalla huomattavan rahalahjan ja ilmoitti että Yläkorpi saa pitää tänään vapaapäivän. Liiton pronssisen ansiomitalin ojensi yhdistyksen puolesta herra Valtonen. Liiton sihteeriiltä tuli onnittelekirjelmä, jossa oli kiitoksen ja tunnustuksen sanoja ansiokkaasta toiminnasta.

Pitkin päivää saapui Yläkorven kotiin ystäviä ja naapureita tuoden komeita lahjoja ja kukkia. Yläkorpi sai naapureilta komean Suomen lipun marmorijalustalla, kukka-ampelin y.m. Helsingiläisten ystävien lahjan, vapauden maljan, toi-

rouva Elli Virtanen. Illalla kokoonnuttiin juhliin Yläkorven kotiin, jonne pitkin päivää oli saapunut onnittelesähkeitä ja kortteja ja kirjeitä.

Seuraavana päivänä liikkeen henkilökunnalle tarjottiin Yläkorven kunniaksi korviketta monien leipien kera. Kahvipöytä oli koristettu kauniisti kukin ja Yläkorpi kutsuttiin ensimmäisenä ottamaan korviketta. Korvikkeet juotiin hilpeän mielialan vallassa.

HEINÄKUUN 20 P:NA saavutti 40 vuoden iän suururheilija Toivo Alakilponen Killinkoskella. Hänet tunnetaan seudulla monien hyvien harrastusten ja uusien aloitteiden elävöittämänä innokkaana urheilumiehenä.

Toivo Alakilponen palkintoineen.

Heinäkuun 23 p:nä kokoontui Toivon kotiin lukuisa k.m. joukko nauttimaan runsaasti katetun ruokapöydän ääreen. talon antimia, joka sotaajasta huolimatta oli varsin monipuolinen. Aluksi puheenjohtaja Elma Maunu puhui Alavuden km. yhdistyksen jäsenten puolesta toivottaen onnea 40-vuotiaalle. Samalla hän ojensi hänelle kuurojen ystävien puolesta rahalahjan käytettäväksi sopivan lahjan oston. Samassa tilaisuudessa Janne Leivo Vaasasta puhui Toivon urheiluharrastuksesta ja ojensi Vaasan km.-Urheilijoiden puolesta Suomen lipun ja urheiluaatoverien puolesta rahalahjan.

Toivo on tunnettu ahkera urheilija, joka on ollut 20 vuotta monella urheilukentällä pitkien matkojen kilpajuoksussa ja on myöskin edustanut maatamme ulkomailla. Hänen kotonaan on iso seinäkaappi, jossa on palkintokokoelma: toista sataa palkintoesinettä ym. Toivo on etevä hiihtäjä monine sivuharrastuksineen. Lukuisa ystäväjoukko toivoo Toivolle jatkuvaa hyvinvointia ja menestystä.

SYYSKUUN 25 p:nä täytti 40 vuotta Janne Jalmarin Salmi Lopella.

Käytyään Jyväskylän Kuuromykkäinkoulun, antautui hän äitinsä tukena ja turvana hoitamaan kotipaikkaansa, jonka ohella hän on kehittänyt itsestään utteran tunnollisen ja monipuolisen am-

mattialan miehen. Mallikelpoisella käytöksellään hän nauttii hyvin ansaittua arvontaa paikkakunnallaan. Onnittelemme!

MIKKELIN KUUROJEN YHDISTYKSEN kokouksessa t.k. 8 p:nä päätettiin perustaa yhdistyksen alaosastoksi urheiluseura, nimeltä »Suur-Savon Kuurot Urheilijat». Sen jäseniksi liittyi perustamistilaisuudessa 14 henkeä. Seuralle hyväksyttiin säännöt ja päätettiin ilmoittautua Kuuromykkäin Urheiluliiton alaiseksi urheiluseuraksi. Keskusteltiin myös uuden seuran piirirajoista, joiksi toivotaan liiton hyväksyvän seuraavat: Pieksämäeltä Elisevaaran rataa pitkin valtakunnanrajaan, sitä seuraten Simolaan, Simolasta Mäntyharjun, Hirvensalmen, Joutsan ja Kangasniemen pitäjien länsirajoja pohjoiseen Pieksämäelle. Johtokunnan valitseminen lykättiin marraskuun 19 p:nä pidettävään kokoukseen, jossa vastaanotetaan uusia jäseniksi ilmoittautumisia.

KUOPION K. M. YHDISTYKSEN esitelmäpäiville ja 35-vuotisjuhlille, josta on selostuksia eri paikka lehteä, tuleville osanottajille taataan varmasti yhteismajoituksen saanti, mutta tästä asiasta tätä kirjoitettaessa on allekirjoittaneen vielä käytävä sopimassa myöhemmin sokeainkoulun johtajan kanssa, jonne yhteismajoitus järjestetään. Arv. osanottajat jättäkää vaan pois epärointi yösijan suhteen, lentäkää toki nuolena »Savon sydämeen», kyllä pesä löytyy jokaiselle. Mutta yhteismajoitusta haluavien on ehdottomasti ilmoitettava kortilla lokak. 22 p:nä mennessä osanottajien luvun selville saamiseksi. Hotellihuoneita ei ole luvassa, mutta niitä haluavien on itse loihdittava esiin »diplomaattitaitoaan» ja jos eivät onnistu, eivätköhän tyytyisi yhteiseen »korsuun». Nurjamielinen »korsuelämä» tarjoaa jokaisellekin virkistävää valonvälähdyksiä ja herätteitä. Sotilaat mukautuvat oman mukavuuden rajoituksiin, miksei mekin siviilit. Osanottoilmoitukset osoitetaan osoitteelle A. V. Hartikainen, Siikaniemenkatu 12, Kuopio Asemalle tulee aamujunille vastaanottajia ainoastaan lauantaina, jotka opastavat osanottajia majoituspaikkaan. Iltajunissa pohjoisesta tulevien on itse tultava suoraan asemalta Puijonkatua pitkin kauppatorille, jonka varrella on juhlapaikka työväentalossa, josta käsin heidät ohjataan yhteismajoitukseen.

Puheenjohtaja.

RAITTIUSSEURA JUHLII HELSINGISSÄ. Joulukuun 2—3 p:nä järjestää Kuuromykkäin Raittiusseura »Surd» 40 v.-juhlansa Helsingissä. Varsinaisen 40 v.-juhla on 2 p:nä, illalla, H:gin kurom. yhdistyksessä, Liisankatu 27 A. Ohjelma arvokas. Sunnuntaina, päivällä, järjestetään esitelmätilaisuuksia samassa paikassa. Kaikki sydämellisesti tervetulleita. Alennusta matkalippujen hinnoista pyydetään. Ilmoitetaan tarkemmin marraskuun lehdessä.

Sihteeri.

Karjanhoitoon tottunut tyttö

haluaa paikkaa 1 p:stä marraskuuta.

Karjakonapulainen Kerttu Ahola,
Parainen, Pjukala,
(K. F. Laurénin luona)

ISALMEN SEUDUN KUUROJENYHDISTYKSEN esitelmäpäivät pidetään marraskuun 4—5 p:nä lisäl-
mella kaupungin Rukoushuoneella, alkaen lau-
antaina klo 17. Ohjelma hauska ja vaihteleva. Pu-
hujista mainittakoon mm. liiton sihteeri. Osanotta-
jia pyydetään tuomaan mukanaan eväät ja sokerit.
Tervetuloa lisälmeen!

MIKKELIN KUUROJEN YHDISTYS järjestää
esitelmäpäivät marraskuun 18—19 p:nä -44. Pyy-
detään ilmoittamaan puheenjohtajalle neiti Toini
Kobas, osoitteella: *Mikkeli, Vati* (Pöytäselä),
majoituspyynnöt viimeistään lokak. 31 p:nä. Tu-
kaa varalle yhteismajoitusta varten lakanat ja
viltti. Juhlapaikasta ilmoitetaan tarkemmin perillä.
Sokeri ja eväät mukaan, 25 %:n matkalippuallennus
rautateillä.

RAUMAN KUUROJENYHDISTYKSEN esitelmä-
päivät pidetään Raumalla marraskuun 26 päivänä.
Puhujaksi tulee liiton sihteeri.

KUROMYKKÄIN RAITTIUSSEURA SURD jär-
jestää illanvieron sairaspukassansa hyväksi Helsin-
gin Kuuromykkäinyhdistyksellä lokakuun 29 p:nä
klo 19. Ohjelmassa: tervehdyspuhe, runo, puhe,
esitelmä, huumoria, Väliajoilla nuolenheittoa, for-
tunapeliä, arvontaa. Tervetuloa Helsingistä ja lä-
hympäristöstä!

KAINUUN KUUROJENYHDISTYKSEN esitelmä-
päivät on lykätty sotatilan tähden joulukuun 2—3
p:ksi. Ohjelma sama kuin viime numerossa mai-
nittiin.

KIHLAUKSEN PURKAUTUMISEN vuoksi pyy-
dän ent. sulhaseni *Kalle Laarin* toimittamaan
hänelle antamani sormuksen hetimiten takaisin
osoitteellani: *Impi Soukkio*, Lemi, Turunkylä.

KIITOS. Pyydän lausua sydämellisimmät kiit-
okseni 60-vuotispäivänäni saamistani arvokkaista
lahjoista ja suuresta ystävällisestä huomaavaisuu-
desta, jotka niin suuresti ovat sydäntäni ilahdut-
taneet.

Hämeenlinnassa 16 p:nä syysk. 1944.

Hannes Yläkorpi

**Siertoväkeä pyydetään ilmoittamaan uudet
osotteensa lehden konttoriin.**

KUOPION KUROMYKKÄIN YHDISTYKSEN

ESITELMÄPÄIVÄT

pidetään lauantaina lokakuun 28 p:nä klo 17
Työväentalolla Puijonk. 23.

Ohjelma:

Tervehdyspuhe, A. V. Hartikainen,
Runo, rouva Helga Hartikainen,
Raittiusesitelmä, rouva Katri Pitkänen,
Väliaika,

Kuorolausuntaa,
Esitelmä, Helga Hartikainen,
Huumoria, Alekski Savolainen,
Näytelmäkappale »Ilman huonekaluja».
Leikkiä.

Sunnuntaina klo 12

Juhla jumalanpalvelus

Tuomiokirkossa. Puhujina rovasti O. A. Myyry-
läinen ja tuomiorovasti Halla.

Klo 18 Kuopion Kuuromykkäin Yhdistyksen
35-VUOTISJUHLA

Ohjelma:

Tervehdyspuhe, A. V. Hartikainen,
Juhlaruno, rouva Helga Hartikainen,
Juhlapuhe, Rurik Pitkänen,

Väliaika.

Lausuntaa, rouva Katri Pitkänen,
Juhlaesitelmä, Rurik Pitkänen,
35-vuotishistoriikki, rouva Milja Savolainen,
Kunniakirjojen jako.
Vapaa sana,
Tanssiesityksiä.

Oikeus mahdollisiin ohjelmanmuutoksiin pidäte-
tään, Rautatiellä myönnetty 25 % alennus. Yh-
teismajoitus järjestetään.

SYNTYNYT

Terve poika

27. 9. 1944.

Vaasassa.

Aune ja Teuvo Taimisto

VIHITTY

Mirja Vanhanen Heikki Korhonen
Oulu 24. 6. -44.

Hanna Kainulainen Veikko Balck
Iisalmi 1. 10. -44.

KIHOISSA

Kusti Tikkanen Hilda Nevalainen
Kalvitsa Mikkeli